

No. 56594*

**Turkey
and
Serbia**

**Agreement between the Republic of Turkey and the Republic of Serbia on extradition.
Belgrade, 5 June 2013**

Entry into force: *1 March 2020, in accordance with article 28*

Authentic texts: *English, Serbian and Turkish*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Turkey, 30 March 2021*

**No UNTS volume number has yet been determined for this record. The Text(s) reproduced below, if attached, are the authentic texts of the agreement /action attachment as submitted for registration and publication to the Secretariat. For ease of reference they were sequentially paginated. Translations, if attached, are not final and are provided for information only.*

**Turquie
et
Serbie**

**Accord d'extradition entre la République turque et la République de Serbie. Belgrade, 5 juin
2013**

Entrée en vigueur : *1er mars 2020, conformément à l'article 28*

Textes authentiques : *anglais, serbe et turc*

Enregistrement auprès du Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies : *Turquie,
30 mars 2021*

**Aucun numéro de volume n'a encore été attribué à ce dossier. Les textes disponibles qui sont reproduits ci-dessous sont les textes originaux de l'accord ou de l'action tels que soumis pour enregistrement. Par souci de clarté, leurs pages ont été numérotées. Les traductions qui accompagnent ces textes ne sont pas définitives et sont fournies uniquement à titre d'information.*

[ENGLISH TEXT – TEXTE ANGLAIS]

AGREEMENT
BETWEEN
THE REPUBLIC OF TURKEY
AND
THE REPUBLIC OF SERBIA
ON EXTRADITION

PREAMBLE

The Republic of Turkey and the Republic of Serbia (hereinafter referred to as "Contracting Parties");

Taking into consideration the desire to participate actively in the process of co-operation in Europe;

In their aspiration for further developing and strengthening of the bilateral relation in the spirit of the existing friendship and co-operation relating to the extradition between the two countries;

Have expressly agreed as follows;

CHAPTER I

GENERAL PRINCIPLES

Article 1

Obligation to Extradite

1. The Contracting Parties undertake to surrender to each other, subject to the provisions and conditions laid down in this Agreement all persons against whom the competent authorities of the Requesting Party are proceeding for an offence or who are wanted by the said for the carrying out of a sentence or detention order.

2. For the purposes of this Agreement, the expressions "detention order" means any order involving deprivation of liberty which has been made by a criminal court in addition to or instead of a prison sentence.

Article 2

Extraditable Offences

1. Extradition shall be granted in respect of offences punishable under the laws of Requesting Party and of the Requested Party by deprivation of liberty or under a detention order for a maximum period of at least one year or by a more severe penalty.
2. Where a conviction and prison sentence have occurred or detention order has been made in the territory of the Requesting Party, the punishment awarded must have been for a period of at least six months.

Article 3

Political Offences

1. Extradition shall not be granted if the offence in respect of which it is requested is regarded by the Requested Party as a political offence or as an offence connected with a political offence.
2. The same rule shall apply if the Requested Party has substantial grounds for believing that a request for extradition for an ordinary criminal offence has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of his race, religion, nationality or political opinion, or that that person's position may be prejudiced for any of these reasons.
3. The taking or attempted taking of the life of a Head of State or a member of his family shall not be deemed to be a political offence for the purpose of this Agreement.
4. This Article shall not affect any obligations which the Contracting Parties may have undertaken or may undertake under any other international multilateral Agreement.

Article 4

Military Offences

Extradition for offences under military law which are not offences under ordinary criminal law is excluded from the application of this Agreement.

Article 5

Fiscal Offences

1. For offences in connection with taxes, duties, customs and exchange extradition shall take place between the Contracting Parties in accordance with the provisions of the Agreement if the offence, under the law of the Requested Party, corresponds to an offence of the same nature.
2. Extradition may not be refused on the ground that the law of the Requested Party

does not impose the same kind of tax or duty or does not contain a tax, duty, customs or exchange regulation of the same kind as the law of the Requesting Party.

Article 6

Extradition of Nationals

1. (a) Each Contracting Party shall refuse the extradition of its nationals.

(b) Nationality shall be determined as at the time of the decision concerning extradition. If, however, the person claimed is first recognized as a national of the Requested Party during the period between the time of the decision and the time contemplated for surrender, the Requested Party may avail itself of the provision contained in sub-paragraph (a) of this Article.

2. In cases referred to in paragraph 1 of this Article, the Requested Party may at the request of the Requesting Party submit the case to its competent authorities in order that proceedings may be taken if they are considered appropriate. For this purpose, the files, information and exhibits relating to the offence shall be transmitted without charge by the means provided for in Article 14, paragraph 1. The Requesting Party shall be informed of the result of the request.

Article 7

Place of Commission

1. The Requested Party may refuse to extradite a person claimed for an offence which is regarded by its law as having been committed in whole or in part of its territory or in a place treated as its territory.

2. When the offence for which extradition is requested has been committed outside the territory of the Requesting Party, extradition may only be refused if the law of the Requested Party does not allow prosecution for the same category of offence when committed outside the latter Contracting Party's territory or does not allow extradition for the offence concerned.

Article 8

Pending Proceedings for the Same Offences

The Requested Party may refuse to extradite the person claimed if the competent authorities of such Contracting Party are proceeding against him in respect of the offence or offences for which extradition is requested.

Article 9

Ne Bis In Idem [Double Jeopardy]

Extradition shall not be granted if final judgment has been passed by the competent authorities on the Requested Party upon the person claimed in respect of the offence or offences of which extradition is requested. Extradition may be refused if the competent authorities of the Requested Party have decided either not to institute or to terminate proceedings in respect of the same offence or offences.

Article 10

Statutory Limitation

Extradition shall not be granted when the person claimed, according to the law of either the Requesting or the Requested Party has immunity by reason of statutory limitation from prosecution or punishment.

Article 11

Capital Punishment

If the offence for which extradition is requested is punishable by death penalty under the law of the Requesting Party, and if in respect of such offence the death-penalty is not provided for by the law of the Requested Party or is not normally carried out, extradition shall be refused unless the Requesting Party gives such assurance as the Requested Party considers sufficient that the death-penalty will not be carried out.

Article 12

Judgments in Absentia

1. When a Contracting Party requests the extradition of a person for the purpose of carrying out a sentence or detention order imposed by a decision rendered against him in absentia, the Requested Party may refuse to extradite for this purpose if in its opinion, the proceedings leading to the judgment did not satisfy the minimum rights of defense recognized as due to everyone charged with criminal offence. However, extradition shall be granted if the Requesting Party gives an assurance considered sufficient to guarantee to the person claimed the right to a retrial which safeguards the right of defense. This decision will authorize the Requesting Party either to enforce the judgment in question if the convicted person does not make an opposition or, if he does, to take proceedings against the person extradited.

2. When the Requested Party informs the person whose extradition has been requested of the judgment rendered against him in absentia, the Requesting Party shall not regard this communication as a formal notification for the purposes of the criminal procedure in that Contracting Party.

Article 13

Amnesty or Pardon

Extradition shall not be granted for an offence in respect of which amnesty or pardon has been declared in the Requested Party and which that Party had competence to prosecute under its own criminal law.

CHAPTER 2

SURRENDER PROCEDURE

Article 14

Request and Supporting Documents

1. The request shall be in writing and shall be addressed by the Ministry of Justice of the Requesting Party to the Ministry of Justice of the Requested Party. However, communications through the diplomatic channel may be acceptable.

2. The request shall be supported by:

(a) the original or an authenticated copy of the conviction and sentence or detention order immediately enforceable or of the warrant of arrest or other order having the same effect and issued in accordance with the procedure laid down in the law of the Requesting Party;

(b) a statement of the offences for which extradition is requested, the time and place of their commission, their legal descriptions and a reference to the relevant legal provisions shall be set out as accurately as possible; and

(c) a copy of the relevant enactments or, where this is not possible, a statement of the relevant law and as accurate a description as possible of the person claimed, together with any other information which will help to establish his identity and nationality.

3. Requests for extradition and their supporting documents thereof shall be submitted in the language of the Requesting Party and accompanied by certified translations into the language of the Requested Party.

Article 15

Supplementary Information

If the information communicated by the Requesting Party is found to be insufficient to

allow the Requested Party to make a decision in pursuance of this Agreement, the latter Party shall request the necessary supplementary information and may fix a time-limit for the receipt thereof.

Article 16

Provisional Arrest

1. In case of urgency the Requesting Party may request for the provisional arrest of the person sought. The Requested Party shall decide the matter in accordance with its law.
2. The request for provisional arrest shall state that one of the documents mentioned in Article 14, paragraph 2 (a) exist and that it is intended to send a request for extradition. It shall also state for what offence extradition will be requested and when and where such offence was committed and shall so far as possible give a description of the person sought.
3. A request for provisional arrest shall be submitted in writing, by fax or by any other means affording evidence in writing either through the Ministries of Justice of both Contracting Parties or through the diplomatic channel. The Requesting Party shall be informed without delay of the result of its request.
4. In the case of emergency, competent authorities of the Contracting Parties may also send the request for provisional arrest through the International Criminal Police Organization (INTERPOL).
5. Provisional arrest may be terminated if, within a period of 40 days after arrest, the Requested Party has not received the request for extradition and the documents mentioned in Article 14. It shall not, in any event, exceed 60 days from the date of such arrest. The possibility of provisional release at any time is not excluded, but the requested party shall take any measures which it considers necessary to prevent the escape of the person sought.
6. Release shall not prejudice re-arrest and extradition if a request for extradition is received subsequently.

Article 17

Conflicting Requests

If extradition is requested concurrently by one Contracting Party and another State or other states, either for the same offence or for different offences, the Requested Party shall make its decision having regard to all the circumstances especially the relative seriousness and place of commission of the offences, the respective dates of the requests, the nationality of the person claimed and the possibility of subsequent extradition to another State.

Article 18

Surrender of the Person to be Extradited

1. The Requested Party shall inform the Requesting Party by the means mentioned in Article 14, paragraph 1 of its decision with regard to extradition.
2. Reasons shall be given for any complete or partial rejection.
3. If the request is agreed to, the Requesting Party shall be informed of the place and date of surrender and of the length of time for which the person claimed was detained with a view to surrender.
4. Subject to the provisions of paragraph 5 of this Article, if the person claimed has not been taken over on the appointed date, he may be released after the expiry of 30 days. The Requested Party may refuse to extradite him for the same offence.
5. If circumstances beyond its control prevent a Contracting Party from surrendering or taking over the person to be extradited, it shall notify the other Contracting Party. The Contracting Parties shall agree a new date for surrender and the provisions of paragraph 4 of this Article shall apply.

Article 19

Postponed or Conditional Surrender

1. The Requested Party may, after making its decision on the request for extradition, postpone the surrender of the person claimed in order that he may be proceeded against by that Contracting Party or, if he has already been convicted, in order that he may serve his sentence in the territory of that Party for an offence other than that for which extradition is requested.
2. The Requested Party may, instead of postponing surrender, temporarily surrender the person claimed to the Requesting Party in accordance with conditions to be determined by mutual agreements between the Contracting Parties.

Article 20

Handing Over of Items

1. The Requested Party shall, in so far as its law permits and at the request of the Requesting Party, seize and hand over items:
 - (a) which may be required as evidence or

(b) which has been acquired as a result of the offence and which, at the time of the arrest, is found in the possession of the person claimed or is discovered subsequently.

2. The items mentioned in paragraph 1 of this Article shall be handed over even if extradition, having been agreed to, cannot be carried out owing to the death or escape of the person claimed.

3. When the said items are liable to seizure or confiscation in the territory of the Requested Party, the latter may, in connection with pending criminal proceedings, temporarily retain it or hand it over on condition that it is returned.

4. Any rights which the Requested Party or third parties may have acquired in the said item shall be preserved. Where these rights exist, the item shall be returned without charge to the Requested Party as soon as possible after the trial.

Article 21

Procedure

Except where this Agreement otherwise provides, the procedure with regard to extradition and provisional arrest shall be governed solely by the law of the Requested Party.

CHAPTER 3

EFFECTS OF THE SURRENDER

Article 22

Rule of Speciality

1. A person who has been extradited shall not be proceeded against, sentenced or detained with a view to the carrying out of a sentence or detention order for any offence committed prior to his surrender other than that for which he was extradited, nor shall he/she be for any other reason restricted in his/her personal freedom, except in the following cases:

- (a) When the Contracting Party which surrendered him/her consents. A request for consent shall be submitted, accompanied by the documents mentioned in Article 14 and a legal record of any statement made by the extradited person in respect of the offence concerned. Consent shall be given when the offence for which it is requested is itself subject to extradition in accordance with the provisions of this Agreement;
- (b) When that person, having had an opportunity to leave the territory of the Contracting Party to which he/she has been surrendered, has not done so

within 45 days of his/her final discharge, or has returned to that territory after leaving it.

2. The Requesting Party may, however, take any measures necessary to remove the person from its territory, or any measures necessary under its law, including proceedings by default, to prevent any legal effects of lapse of time.

3. When the description of the offence charged is altered in the course of proceedings, the extradited person shall only be proceeded against or sentenced in so far as the offence under its new description is shown by its constituent elements to be an offence which would allow extradition.

Article 23

Re-Extradition to a Third State

Except as provided for in Article 22, paragraph 1 (b), the Requesting Party shall not, without the consent of the Requested Party, surrender to a third State a person surrendered to the Requesting Party and sought by the third State in respect of offences committed before his/her surrender. The Requested Party may request to provide the documents mentioned in Article 14, paragraph 2.

Article 24

Transit

1. Transit of a person that should be extradited by a third party to one of the Contracting Parties, through the territory of another Contracting Party, will be granted, except where this Agreement otherwise provides, under the same terms as for extradition.

2. Request for transit through the territory of a Contracting Party should contain all information from Article 14 of this Agreement.

3. The Requested Party may reject the request for transit through its territory if criminal proceedings is conducted in that state against the respective person, or if condemning sentence was rendered against him/her that has not been executed, or if the transit could damage interests of that Party.

4. The Contracting Party, over whose territory the transit is conducted, must not prosecute that person nor execute criminal punishment for offences committed before the transit, without consent of the Party that has granted extradition of the person claimed.

5. During the transit, the Requested Party shall keep in detention the person that is transferred.

Article 25

1. If during extradition it is required to transport a person from territory of a third party to territory of a Contracting Party by air transport, over the territory of another Contracting Party without landing there, explicit approval of the Contracting Party, over whose territory the flight is made, is not necessary. The Requesting Party shall notify that Party in advance about existence of one of documents from Article 14 paragraph 2 of this Agreement, as well as that the person that is transported is not a citizen of the Contracting Party over whose territory the flight is made, and that the respective person is not prosecuted for military or political offence.

2. In the case of an unscheduled landing at the territory of party over whose territory the flight is to be made, notification from paragraph 1 of this Article shall have the same effect of request for provisional arrest as provided for in Article 16 of this Agreement.

CHAPTER 4

FINAL PROVISIONS

Article 26

Expenses

1. Expenses incurred in the territory of the Requested Party by reason of extradition shall be borne by that Party.
2. Expenses incurred due to transit shall be borne by the Requesting Party.

Article 27

Scope of effects

1. The provisions of this Agreement shall also be applicable for requests relating to cases occurred before its entry into force.
2. This Agreement shall have no effect on liabilities of the Contracting Parties arising from multilateral agreements.

Article 28

Entry into force

This Agreement shall be subject to ratification. It shall enter into force 30 days after the exchange of the instruments of ratification through diplomatic channels and shall remain in force for an indefinite period.

Article 29

Upon the entry into force of this Agreement, the Convention on Extradition between the Socialist Federative Republic of Yugoslavia and the Republic of Turkey, of 17 November 1973 shall cease to apply between Republic of the Turkey and the Republic of Serbia.

Article 30

Termination

Either Contracting Party may terminate this Agreement by giving a six months prior written notice to the other Party.

IN WITNESS WHEREOF, the respective Ministers of the Contracting Parties have signed this Agreement.

Done in Belgrade on 5th June, 2013, in duplicate and in Turkish, Serbian and English.

Turkish, Serbian and English versions of the present Agreement are equally authentic. In case of divergence in interpretation, the English version shall prevail.

**FOR
THE REPUBLIC OF TURKEY**

**FOR
THE REPUBLIC OF SERBIA**

**Sadullah ERGİN
Minister of Justice**

**Nikola SELAKOVIĆ
Minister of Justice
and
Public Administration**

[SERBIAN TEXT – TEXTE SERBE]

УГОВОР
ИЗМЕЂУ
РЕПУБЛИКЕ ТУРСКЕ
И
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
О ИЗРУЧЕЊУ

ПРЕАМБУЛА

Република Турска и Република Србија (у даљем тексту: Стране уговорнице);

Узимајући у обзир жељу за активним учешћем у процесу сарадње у Европи;

У тежњи за даљим развијањем и јачањем билатералних односа у духу постојећег пријатељства и сарадње у вези са изручењем између две земље;

Сагласиле су се следеће:

ГЛАВА I
ОПШТА НАЧЕЛА

Члан 1.
Обавеза изручења

1. Стране уговорнице се обавезују да ће, у складу са одредбама и условима предвиђеним овим уговором, изручивати једна другој сва лица која се гоне због извршеног кривичног дела или која се траже због извршења казне или палог за притвор.

2. У смислу овог уговора, израз „палог за притвор“ значи сваки палог који укључује лишење слободе који је издао кривични суд уз или уместо казне затвора.

Члан 2.
Кривична дела за која се врши изручење

1. Изручење ће се вршити за кривична дела за која је према законодавству стране молнице и замољене стране прописана казна лишења слободе или палог за притвор од најмање годину дана или тежа казна.

2. Када су осуда и казна затвора или налог за притвор изречени на територији стране молиће, трајање изречене казне мора да буде најмање шест месеци.

Члан 3.

Политичка кривична дела

1. Изручење се неће одобрити за дела која су, према оцени замољене стране, политичка кривична дела или дела повезана са политичким кривичним делом.

2. Изручење се неће одобрити и ако је у замољеној страни с разлогом засновано мишљење да је изручење затражено због кривичног дела из општег права ради гоњења или кажњавања лица због расне припадности, вероисповести, националности или политичких убеђења, или ако се сматра да би поножај тог лица био погоршан из ових разлога.

3. У смислу овог уговора, неће се сматрати политичким кривичним делом атентат или покушај атентата на шефа државе или члана његове породице.

4. Примена овог члана не дира у обавезе које су Стране уговорнице преузеле или ће преузети на основу било ког мултилатералног споразума.

Члан 4.

Војна кривична дела

Изручење због повреде војних дужности које не спадају у кривична дела из општег права искључује се из примене овог уговора.

Члан 5.

Фискална кривична дела

1. За кривична дела која се односе на таксе, пореске, царинске и девизне прекршаје изручење ће се одобрити између Страна уговорница у складу са одредбама овог уговора, за дела која, према законодавству замољене стране, одговарају кривичном делу исте природе.

2. Изручење се не може одбити зато што законодавство замољене стране не прописује исту врсту такса или пореза или не садржи исту врсту прописа у области таксених, пореских, царинских или девизних прекршаја као законодавство стране молиће.

Члан 6.

Изручење држављана

1. (а) Свака Страна уговорница ће одбити да изручи своје држављане.

(б) Својство држављанина биће оцењено у тренутку доношења одлуке о изручењу. Ако тражено лице буде примљено у држављанство замољене стране у времену између доношења одлуке и датума предвиђеног за предају, замољена страна се може позвати на одредбу из става 1. овог члана.

2. У случају из става 1. овога члана замољена страна може на захтев стране молиће да предмет преда својим надлежним органима у циљу покретања кривичног поступка, ако су испуњени услови за то. У том циљу, списи, подаци и предмети који се односе на кривично дело биће достављени на начин предвиђен у члану 14. став 1. Страна молића ће бити обавештена о одлуци која је донета поводом њеног захтева.

Члан 7. Место извршења

1. Замољена страна може да одбије да изручи лице које се тражи због кривичног дела које је, по њеном законодавству, у целини или делимично извршено на њеној територији или на месту које је изједначено са њеном територијом.

2. У случају да је кривично дело због којег је поднет захтев за изручење извршено ван територије стране молиће, изручење се може одбити само ако законодавство замољене стране не дозвољава кривично гоњење због истог дела које је извршено ван њеле територије или не одобрава изручење за кривично дело које је предмет захтева.

Члан 8. Кривично гоњење због истих дела

Замољена страна може да одбије изручење лица које се тражи ако се ово лице кривично гоји за дело или дела због којих се тражи изручење.

Члан 9. Ne bis in idem

Изручење се неће одобрити ако су надлежни органи замољене стране већ правоснажно осудили лице за дело или дела због којих се тражи изручење. Изручење се може одбити ако су надлежни органи замољене стране одлучили да не покрену или да обуставе кривично гоњење за исто или иста дела.

Члан 10. Застарелост

Изручење се неће одобрити ако је наступила застарелост кривичног гоњења или извршења казне, према законодавству стране молиће или замољене стране.

Члан 11. Смртна казна

Уколико је према законодавству стране молиће за дело за које се тражи изручење прописана смртна казна, а законодавство замољене стране за то дело не прописује смртну казну или се она у њој углавном не извршава, изручење се може одобрити само ако страна молића пружи гаранције које су по оцени замољене стране довољне да смртна казна неће бити извршена.

Члан 12. Пресуде изречене у одсуству

1. Ако једна Страна уговорница затражи изручење једног лица у циљу извршења казне или налога за притвор изречених одлуком донетом прогнв тог лица

у његовом одсуству, замољена страна може одбити изручење у том циљу ако, по њеном мишљењу, поступак суђења није задовољио минимум права на одбрану која се признају сваком лицу оптуженом за кривично дело. Међутим, изручење ће се одобрити ако страна молила пружи довољна уверења да ће се лицу чије се изручење тражи, гарантовати право на поновни судски поступак који штити право на одбрану. Ова одлука дозвољава страни молила или да изврши допету пресуду, ако се осуђено лице томе не противи, или да, у супротном, кривично гони изручено лице.

2. Када замољена страна обавести лице чије се изручење тражи о пресуди која је донета против њега у његовом одсуству, страна молила неће сматрати ово саопштење као званично обавештење у сврху кривичног поступка у тој држави.

Члан 13.

Амнестија или помиловање

Изручење се неће одобрити за кривично дело за које је дата амнестија или помиловање у замољеној страни, ако је та страна надлежна да гони за то кривично дело према свом кривичном законодавству.

ГЛАВА II ПОСТУПАК ПРЕДАЈЕ

Члан 14.

Замолница и пропратна документација

1. Замолница се саставља у писаној форми и упућује се од стране Министарства правде стране молила Министарству правде замољене стране. Међутим, комуникација дипломатским путем овим није искључена.

2. Уз замолницу се прилаже:

- а) изворник или оверена копија одлуке којом је изречена казна или налога за притварање који може одмах да се изврши или налога за хапшење или другог налога који има исто дејство и који је издат у складу са поступком прописаним законом стране молила;
- б) опис кривичних дела због којих се изручење тражи, време и место извршења дела, правна квалификација, као и текст законских одредаба које се на њих односе, који се морају навести што је могуће прецизније;
- в) препис законских одредаба које се примењују на дела или, у случају да то није могуће, изјаву о праву које се примењује, као и што прецизнији опис лица које се тражи и свако друго обавештење погодно за утврђивање његовог идентитета и држављанства.

3. Замолнице за изручење и пропратна документација подносе се на језику стране молила са овсреним преводом на језик замољене стране.

Члан 15.

Додатне информације

Уколико су информације које је доставила страна молила недовољне да би замољена страна могла да донесе одлуку у складу са овим уговором, она ће затражити неопходне додатне информације и може да одреди рок у коме би требало да јој се ове информације доставе.

Члан 16.

Привремено притварање

1. У хитним случајевима страна молила може да затражи привремено притварање траженог лица. Замољена страна ће о томе одлучити у складу са својим законодавством.

2. У захтеву за привремено притварање навешће се постојање једног од докумената из члана 14. став 2. (а) и да постоји намера да се пошаље захтев за изручење. Такође, навешће се кривично дело за које се изручење тражи, време и место извршења, као и, у мери у којој је то могуће, што прецизнији опис траженог лица.

3. Захтев за привремено притварање биће поднет у писаном облику, факсом или на други начин који оставља писани траг, преко министарстава правде Страна уговорница или дипломатским путем. Страна молила ће без одлагања бити обавештена о одлуци која је донета поводом њеног захтева.

4. У хитним случајевима, надлежни органи Страна уговорница могу послати захтев за привремено притварање и путем Међународне организације криминалистичке полиције (INTERPOL).

5. Привремено притвор се може укинути ако замолила за изручење и документи наведени у члану 14. не буду достављени замољеној страни у року од 40 дана од дана притварања. Рок не може, ни у ком случају, да пређе 60 дана од дана притварања. Привремено пуштање на слободу увек је могуће ако је замољена страна предузела све мере које сматра неопходним за спречавање бекства траженог лица.

6. Пуштање на слободу неће спречити поновно притварање и изручење ако замолила за изручење буде касније достављена.

Члан 17.

Сгицај више захтева

Ако изручење траже истовремено једна Страна уговорница и друга држава или више држава, било због истог или различитих дела, замољена страна ће донети одлуку узимајући у обзир све околности, а пре свега релативну тежину кривичних дела, место извршења, редослед подношења захтева, држављанство траженог лица и могућност накнадног изручења у другу државу.

Члан 18.

Предаја лица које се изручује

1. Замољена страна обавестиће страну молила, на начин предвиђен у члану 14. став 1, о својој одлуци о изручењу.

2. Свако потпуно или делимично одбијање захтева мора да буде образложено.

3. Ако се изручење одобри, страна молила ће бити обавештена о месту и датуму предаје и о дужини притвора у коме се налазило тражено лице ради изручења.

4. Ако у складу са ставом 5. овог члана, тражено лице није преузето утврђеног дана, оно може бити пуштено на слободу када истекне 30 дана. Замољена страна може да одбије изручење због истог дела.

5. Ако Страна уговорница из разлога на које не може да упише не преда или не преузме лице чије је изручење одобрено, мора да о томе обавести другу Страну уговорницу. Стране уговорнице ће се договорити о новом датуму предаје и тада ће се применити одредбе из става 4. овог члана.

Члан 19.

Одложена или условна предаја

1. Замољена страна може, након што је дошла одлуку по замолници за изручење, да предају лица које се у тој држави гони или је већ осуђено због неког другог кривичног дела, а не оног за које је тражено изручење, одложи док против тог лица не спроведе кривични поступак или оно не издржи казну која му је изречена на њеној територији.

2. Замољена страна може да, уместо да одложи предају, привремено преда тражено лице страни молила у складу са условима о којима ће се заједнички договорити Стране уговорнице.

Члан 20.

Предаја предмета

1. На захтев стране молила, замољена страна ће заплени и предати, у мери у којој то дозвољава њено законодавство, предмете који би могли да:

(а) послуже као доказни материјал, или

(б) потичу од кривичног дела, а који се у часу лишења слободе нађу код траженог лица или буду накнадно откривени.

2. Предмети наведени у ставу 1. овог члана биће предати чак и ако изручење, након што је одобрено, не може бити извршено услед смрти или бекства траженог лица.

3. Ако наведени предмети подижу заплени или одузимању на територији замољене стране, она може, у вези са кривичним поступцима који су у току, да их привремено задржи или преда под условом да буду враћени.

4. Овим се не дира у права замољене стране или трећих лица на том предмету. Ако постоје таква права, предмет ће, по завршетку суђења, бити враћен замољеној страни што је могуће пре и бесплатно.

Члан 21.
Поступак

Ако овим уговором није другачије предвиђено, на поступак изручења и привременог притварања примениће се само законодавство замољене стране.

ГЛАВА 3
ДЕЈСТВО ПРЕДАЈЕ

Члан 22.
Начело специјалности

1. Изручено лице неће бити гоњено, осуђено или лишено слободе ради извршења казне или налога за притварање, нити подвргнуто било каквом другом облику ограничења личне слободе за било које дело извршено пре предаје, а које није предмет изручења, осим у следећим случајевима:

(а) ако Страна уговорница која га је изручила на то пристане. У ту сврху биће поднет захтев са прилозима предвиђен у члану 14. и судски записник са изјавом изрученог лица у односу на то дело. Сагласност ће се дати ако кривично дело за које се тражи изручење подлеже изручењу према одредбама овог уговора;

(б) ако то лице, иако је имало могућност, није напустило територију Стране уговорнице којој је било предато у року од 45 дана од његовог коначног пуштања на слободу, или се у њу поново вратило.

2. Међутим, страна молила може да предузме све неопходне мере ради, с једне стране, евентуалног враћања са територије и, са друге стране, прекида застарелости у складу са својим законодавством, укључујући и суђење у одсуству.

3. Ако се за време поступка измени правна квалификација дела, изручено лице може бити гоњено или осуђено само у мери у којој саставни елементи нове правне квалификације кривичног дела допуштају изручење.

Члан 23.
Изручење у корист треће државе

Осим у случају предвиђеном у ставу 1 (б) члана 22, страна молила неће, без пристанка замољене стране, предати некој трећој држави лице које је предато страни молила а које је тражено од стране треће државе у вези са кривичним делима почињеним пре његове предаје. Замољена страна може да тражи да јој се доставе документа предвиђена у члану 14. став 2.

Члан 24.
Транзит

1. Транзит лица које треба да изручи трећа држава једној од Страна уговорница, преко територије друге Стране уговорнице, биће одобрен под истим условима као и изручење, осим ако овај уговор другачије не предвиђа.

2. Молба за транзит преко територије Стране уговорнице треба да садржи све податке из члана 14. овог уговора.

3. Замољена страна може да одбије молбу за транзит преко своје територије ако се ради о лицу против кога се у тој држави води кривични поступак или је против њега изречена осуђујућа пресуда која није извршена или ако би транзит могао да нанесе штету интересима те државе.

4. Без сагласности Стране уговорнице која је одобрила изручење траженог лица, Страна уговорница преко чије територије се врши његов транзит не сме то лице да гони нити да према њему изврши кривичну санкцију због дела која су извршена пре транзита.

5. У току транзита, замољена страна ће лице које се спроводи држати у притвору.

Члан 25.

1. Ако је при извршењу изручења једно лице потребно превести из треће државе на територију Стране уговорнице ваздушним путем, без међусустања, преко територије друге Стране уговорнице, није потребно изричито одобрење Стране уговорнице преко чије територије се лет обавља. Страна молила ће обавестити ту Страну о постојању једне од исправа из члана 14. став 2. овог уговора, као и да лице које се превози није држављанин Стране уговорнице преко чије територије се обавља лет, као и да се то лице не гони због политичког или војног кривичног дела.

2. У случају непредвиђеног међусустања на територију државе преко чије територије се обавља лет, обавештење из става 1. овог члана има иста дејства као и молба за привремено притварање предвиђена у члану 16. овог уговора.

ГЛАВА 4 ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 26. Трошкови

1. Трошкове настале на територији замољене стране у вези са изручењем сносиће та страна.

2. Трошкове транзита сноси страна молила.

Члан 27. Подручје примене

1. Одредбе овог уговора примењују се и на замолилице које се односе на дела извршена пре ступања на снагу овог уговора.

2. Овај уговор не дира у обавезе Страна уговорница које произилазе из мултилатералних уговора.

Члан 28.
Ступање на снагу

Овај уговор подлеже потврђивању. Уговор ступа на снагу по истеку тридесет дана од дана размене инструмената потврђивања дипломатским путем и остаће на снази неодређено време.

Члан 29.

Ступањем на снагу овог уговора, између Републике Турске и Републике Србије престаје да важи Конвенција о издавању између Републике Турске и Социјалистичке Федеративне Републике Југославије од 17. новембра 1973. године.

Члан 30.
Раскид

Свака Страна уговорница може раскинути овај уговор достављањем писаног обавештења другој страни, шест месеци унапред.

У потврду наведеног, министри Страна уговорница су потписали овај уговор.

Сачињено у Београду, дана 5. јуна 2013. године, у два оригинална примерка на турском, српском и енглеском језику.

Турска, српска и енглеска верзија овог уговора подједнако су веродостојне. У случају разлике у тумачењу, меродаван је текст на енглеском језику.

За
Републику Турску

За
Републику Србију

Садулах Ергин
Министар правде

Никола Селаковић
Министар правде и државне управе

[TURKISH TEXT – TEXTE TURC]

**SIRBİSTAN CUMHURİYETİ
İLE
TÜRKİYE CUMHURİYETİ
ARASINDA SUÇLULARIN
İADESİNE DAİR ANLAŞMA**

GİRİŞ

Sırbistan Cumhuriyeti ve Türkiye Cumhuriyeti (bundan sonra "Âkit Taraflar" olarak anılacaktır);

Avrupa'daki işbirliği sürecine aktif olarak katılım sağlama arzusunu göz önünde bulundurarak;

Suçluların iadesi konusunda iki ülke arasındaki mevcut dostluk ve işbirliği ruhuyla ikili ilişkileri daha da geliştirmek ve güçlendirmek arzusuyla,

Aşağıdaki hususlarda açıkça anlaşmışlardır;

**BÖLÜM 1
GENEL İLKELER**

Madde 1

İade Etme Yükümlülüğü

1. Âkit Taraflar, bu Anlaşma'da belirlenen hüküm ve koşullara bağlı olarak, Talep Eden Tarafın yetkili makamlarınca bir suç nedeniyle hakkında cezai takibat yapılan ya da bir cezanın veya tutuklama emrinin infazı için aranan bütün şahısları birbirlerine teslim etmeyi taahhüt ederler.

2. Bu Anlaşma kapsamında, "tutuklama emri" ifadesi, bir ceza mahkemesi tarafından hapis cezasına ek olarak ya da bunun yerine verilen ve kişiyi hürriyetinden yoksun kılmayı içeren her türlü emir anlamındadır.

Madde 2

İadeye Elverişli Suçlar

1. Gerek iadeyi Talep Eden Tarafın ve gerek kendisinden iade Talep Edilen Tarafın hukukuna göre en aşağı bir sene süreyle hürriyeti bağlayıcı nitelikteki bir ceza ya da tutuklama emrini veya daha ağır bir ceza gerektiren suçlar bakımından iade kabul edilir.

2. Talep Eden Tarafın ülkesinde bir mahkumiyet hükmü ve hapis cezası verilmiş veya bir tutuklama emri çıkarılmışsa, verilen ceza en aşağı altı aylık olmalıdır.

Madde 3

Siyasî Suçlar

1. İade talebine konu suç Talep Edilen Tarafça siyasî bir suç veya siyasi bir suç ile bağlantılı bir suç olarak değerlendirildiğinde iade kabul edilmez.
2. Talep Edilen Tarafın, adi bir suçla ilişkin iade talebinin bir şahsın ırkı, dini, milliyeti veya siyasî düşüncesi nedeniyle cezai takibata tabi tutulması veya cezalandırılması amacıyla yapıldığına veya bu şahsın durumuna belirtilen nedenlerden biri dolayısıyla hâlele gelebileceğine dair esaslı gerekçeleri varsa, aynı kural geçerlidir.
3. Bir Devlet Başkanının ya da aile üyelerinden birinin yaşamına son vermek veya buna teşebbüs etmek, bu Anlaşma kapsamında siyasî suç sayılmaz.
4. Bu madde Âkit Tarafların diğer uluslararası çok taraflı anlaşmalarla üstlendikleri ya da üstlenebilecekleri herhangi bir yükümlülüğü etkilemez.

Madde 4

Askerî Suçlar

Ceza hukukuna göre suç teşkil etmeyen askerî suçlar dolayısıyla iade bu Anlaşma'nın uygulama alanı dışındadır.

Madde 5

Mali Suçlar

1. Vergi, resim, gümrük ve kambiyo ile ilgili suçlara ilişkin olarak, bunların Talep Eden Taraf hukukuna göre aynı nitelikte bir suçla karşılık gelmesi halinde, Âkit Taraflar arasında bu Anlaşma hükümleri uyarınca iade gerçekleştirir.
2. İade, Talep Edilen Taraf hukukunun aynı vergi veya resim yükümlülüğü getirmediği veya Talep Edilen Taraf hukuku ile aynı türden vergi, resim, gümrük veya kambiyo düzenlemelerini içermediği gerekçesiyle reddedilemez.

Madde 6

Vatandaşın İadesi

1. a) Âkit Taraflardan her biri kendi vatandaşlarını iade etmeyi reddeder.
- b) Vatandaşlık, iadeye dair karar tarihi itibarıyla tespit edilir. Bununla beraber, talep edilen şahıs karar tarihi ile teslim için öngörülen tarih arasında Talep Edilen Tarafın vatandaşı olarak tanınmışsa, Talep Edilen Taraf bu maddenin (a) bendi hükümünden yararlanabilir.

2. Bu maddenin birinci fıkrasında belirtilen durumlarda Talep Edilen Taraf, Talep Eden Tarafın isteđi üzerine, uygun görüldüğü takdirde cezai takibat yapılabilmesi amacıyla konuyu yetkili makamlarına intikâi ettirebilir. Bu amaçla suçâ ilişkin dosyalar, bilgi ve deliller 14 üncü maddenin birinci fıkrasında belirtilen şekilde masrâfsız iletilir. Talep Eden Taraf, bu talebin sonucundan bilgilendirilir.

Madde 7

Suçun İşlendiđi Yer

1. Talep Edilen Taraf, kendi hukukuna göre kısmen veya tamamen kendi ülkesinde veya ülkesi sayılan bir mahalde işlenmiş kabul edilen bir suçtan dolayı talep edilen şahsı iade etmeyi reddedebilir.

2. İade talep edilen suç Talep Eden Tarafın ülkesi dışında işlenmiş ise, iade ancak Talep Edilen Tarafın hukuku, aynı türden bir suç kendi ülkesi dışında işlendiğinde cezai takibat mümkün değilse veya o suç için iade mümkün değilse reddedilebilir.

Madde 8

Aynı Suçtan Dolayı Devam Eden Cezai Takibatlar

Talep Edilen Tarafın yetkili makamları, talep edilen şahıs hakkında iade talebine sebep olan suç veya suçlardan dolayı cezai takibat yapmakta ise, bu şahsın iadesini reddedebilir.

Madde 9

Ne Bis İn İdem

Talep edilen şahıs hakkında, Talep Edilen Tarafın yetkili makamlarınca iade talebine sebep olan suç veya suçlardan dolayı nihaî olarak karar verilmiş ise iadeye cevaz yoktur. Talep Edilen Tarafın yetkili makamlarınca aynı suç veya suçlardan dolayı cezai takibat yapılmasına yer olmadığına veya cezai takibata son verilmesine karar verilmiş ise iade talebi reddedilebilir.

Madde 10

Zamanaşımı

Talep Edilen Taraf veya Talep Eden Taraf hukukuna göre talep edilen şahsın dava veya ceza zamaaşımını nedeniyle bağışıklığâ sahip olması halinde, iade kabul edilmez.

Madde 11

Ölüm Cezası

Talep Eden Tarafın hukukunda iade talebine sebep olan suçun ölüm cezasını gerektirmesini mukabil, Talep Edilen Tarafın hukukunda ölüm cezasının bulunmaması veya bu cezanın normalde uygulanmaması halinde, Talep Eden Taraf ölüm cezasının infaz edilmeyeceğine dair Talep Edilen Tarafa yeterli güvence vermediği takdirde iade reddedilir.

Madde 12

Gıyabi Hükümler

1. Âkit Taraflardan birinin, bir kimsenin gıyabında verilmiş bir kararla hükmolunan cezasının veya tutuklama emrinin infazı için iadesini istemesi halinde, Talep Edilen Taraf, kararla sonuçlanan cezai takibatta, suçla itham olunan bir kimseye tanınması gereken asgari savunma haklarının tanınmadığı görüşünde ise, kişinin bu amaçla iadesini reddedebilir. Bununla birlikte, Talep Eden Tarafın, iadesi istenilen kişiye savunma haklarını teminat altına alacak şekilde yeniden yargılanma hakkı verileceğine dair yeterli görülecek teminatı vermesi halinde, iade kabul edilir. Bu karar, Talep Eden Tarafı, mahkum edilen kişinin itirazda bulunmaması halinde söz konusu mahkumiyetin infazı veya itiraz vaki olursa bu kişi hakkında cezai takihat yapılması için yetkili kılacaktır.

2. Talep Edilen Taraf, iadesi talep edilen kişiyi gıyabında verilen hüküm hakkında bilgilendirdiğinde, Talep Eden Taraf bu iltişimi kendi ceza muhakemesi usulü açısından resmi bir tebliğ olarak addedilemez.

Madde 13

Genel veya Özel Af

İfadeye konu olan suçun Talep Edilen Tarafça çıkarılan bir genel veya özel af kapsamına girmesi ve bu Tarafın kendi ceza kanununa göre bu suçu kovuşturma yetkisi olması halinde iade kabul edilmez.

BÖLÜM 2

TESLİM PROSEDÜRÜ

Madde 14

Talep ve Destekleyici Belgeler

1. Talep yazılı olarak Talep Eden Tarafın Adalet Bakanlığı tarafından Talep Edilen Tarafın Adalet Bakanlığına yapılır. Bununla birlikte, diplomatik kanaldan iletişim kabul edilebilir.

2. İade talepnamesi aşağıdaki belgelerle desteklenir:

a) İade Talep Eden Tarafın hukukuna uygun surette verilmiş ve derhal infaz kabiliyetini haiz bir mahkumiyet ve cezanın veya tutuklama emrinin veya aynı etkiye haiz başka bir emrin aslı veya onaylı örneği;

b) İade talep edilen suçlara ilişkin açıklama; suçların işlendikleri yer ve zaman, hukukî tavsifleri ve bunlara uygulanacak kanun hükümleri mümkün olduğu kadar açık bir şekilde gösterilir; ve

c) Uygulanacak kanun metinlerinin bir örneği veya bu mümkün değilse, uygulanacak hukukun açıklanması ve ayrıca talep olunan şahsın mümkün olduğu kadar açık eşkâli ile vatandaşlığını ve kimliğini tespiti yarayacak diğer bütün bilgiler.

3. İade talebi ve destekleyici belgeler Talep Eden Tarafın dilinde ve Talep Edilen Tarafın diline yapılmış onaylı tercümeleriyle birlikte iletilir.

Madde 15

Ek Bilgi

Talep Eden Tarafça verilen bilgi, Talep Edilen Tarafın bu Anlaşma gereğince bir karar vermesi için yeterli görülmediği takdirde, bu taraf gerekli ek bilgileri talep eder ve bu bilgilerin alınması için bir süre tespit edilebilir.

Madde 16

Geçici Tutuklama

1. Acil durumlarda, Talep Eden Taraf istenen şahsın geçici tutuklanmasını talep edebilir. Talep Edilen Taraf bu konuda kendi hukukuna uygun olarak karar verir.

2. Geçici tutuklama talebinde 14 üncü maddenin ikinci fıkrasının (a) bendinde belirtilen belgelerden birinin mevcut olduğu ve iade talebinde bulunulacağı belirtilir. Bu talepte, yapılacak iade talebine esas teşkil eden suç, bu suçun işlendiği yer ve tarih belirtilir ve istenen şahsın eşkâli imkân nispetinde tarif edilir.

3. Geçici tutuklama talebi; yazılı olarak, faksla ya da yazılı delil sayılan diğer bir yolla her iki Akit Tarafın Adalet Bakanlıkları aracılığıyla ya da diplomatik kanaldan yapılır. Talep Eden Taraf talebinin sonucundan gecikmeksizin haberdar edilir.

4. Acil durumlarda, Âkit Tarafların yetkili makamları geçici tutuklama talebini Uluslararası Kriminal Polis Teşkilatı (INTERPOL) aracılığıyla da gönderebilir.
5. Geçici tutuklama, tutuklamayı takip eden 40 günlük süre içinde Talep Edilen Tarafın iade talebini ve 14 üncü maddede belirtilen belgeleri almamış olması halinde sona erdirilebilir. Geçici tutuklama hiçbir suretle 60 günü aşamaz. Herhangi bir zamanda geçici salıverme olasılığı hariç tutulmamakla birlikte, Talep Edilen Taraf istenen kişinin kaçmasını önlemek için gerekli gördüğü tüm tedbirleri alır.
6. Salıverilme, iade talebinin daha sonra alınması halinde yeni bir tutuklama ve iadeye engel olmaz.

Madde 17

Yarışan Talepler

Bir Âkit Taraf ve başka bir devlet veya devletler tarafından aynı suçtan yahut değişik suçlardan dolayı aynı anda iade talep edildiği takdirde, Talep Edilen Taraf, özellikle suçların göreceli ağırlığı, işlendikleri yer, her bir talebin tarihi, istenen şahsın vatandaşlığı ve bilâhare başka bir Devlete iade ihtimali olmak üzere bütün koşulları dikkate alarak karar verir.

Madde 18

İade Edilecek Şahsın Teslimi

1. Kendisinden iade Talep Edilen Taraf, iade hakkındaki kararını 14 üncü maddenin birinci fıkrasında belirtilen yoldan Talep Eden Tarafa bildirir.
2. İade talebinin tamamen veya kısmen reddi halinde gerekçesi gösterilir.
3. Talebin kabul edilmesi halinde, Talep Eden Tarafa teslim yeri ve tarihi ile iadesi istenen şahsın teslim edilmek üzere ne kadar süre tutuklu kaldığı hakkında bilgi verilir.
4. Talep edilen şahıs, tespit olunan tarihte teslim alınmadığı takdirde, bu maddenin beşinci fıkrasında belirtilen haller saklı kalmak kaydıyla, 30 günlük sürenin sonunda serbest bırakılabilir. Talep Edilen Taraf bu şahsı aynı suçtan dolayı iade etmeyi reddedebilir.
5. Bir Âkit Taraf, iade edilecek şahsı mücbir sebepten dolayı teslim veya kabul edememesi halinde diğer Âkit Tarafa bildirimde bulunur. Âkit Taraflar yeni bir teslim tarihi üzerinde anlaşır ve bu maddenin dördüncü fıkrasındaki hükümler uygulanır.

Madde 19
Ertelenmiş veya Şartlı Teslim

1. Talep Edilen Taraf, iade talebi hakkında kararını verdikten sonra, bu Âkit Tarafça şahıs aleyhinde iade talebine sebep olandan başka bir suçtan dolayı cezai takibatta bulunulabilmesi için veya şahıs zaten mahkum olmuşsa cezasını bu Tarafın ülkesinde çekebilmesi için talep edilen şahsın teslimini erteleyebilir.
2. Talep Edilen Taraf, teslimi ertelemek yerine, istenen şahsı Âkit Taraflar arasında karşılıklı mutabık kalınacak şartlar uyarınca, Talep Eden Tarafa geçici olarak teslim edebilir.

Madde 20
Eşyanın Teslimi

1. Talep Edilen Taraf, hukukunun izin verdiği ölçüde ve Talep Eden Tarafın isteği üzerine aşağıdaki eşyaya el koyar ve teslim eder:
 - a) Delil olarak istenebilecek eşya, veya
 - b) Suç neticesinde elde edilen ve tutuklama anında iadesi istenen şahsın elinde bulunan veya daha sonra meydana çıkan eşya.
2. Bu maddenin birinci fıkrasında sözü edilen eşya, şahsın ölümü veya kaçması sebebiyle mutabık kalınan iadenin gerçekleştirilememesi halinde dahi teslim edilir.
3. Sözü edilen eşyanın Talep Edilen Tarafın ülkesinde el koymaya veya müsadereye tabi olması halinde, diğer Âkit Taraf bunları devam eden bir cezaî takibatla alâkalı olarak, geçici süreyle alıkoyabilir veya geri verilmesi şartıyla teslim edebilir.
4. Talep Edilen Tarafın veya üçüncü tarafların söz konusu eşya üzerinde kazanmış olabilecekleri haklar saklıdır. Böyle bir hakkın varlığı halinde, yargılama sona erdikten sonra eşya mümkün olan en kısa sürede masrafsız olarak Talep Edilen Tarafa geri gönderilir.

Madde 21
Usul

Bu Anlaşma'nın aksini öngördüğü haller dışında, suçlunun iadesi ve geçici tutuklamaya ilişkin usul yalnızca Talep Edilen Tarafın hukukuna tabidir.

BÖLÜM 3

TESLİMİN ETKİLERİ

Madde 22

Hususîlik Kurarı

1. İade edilen şahıs, iadeden önce işlediği ve iadeye esas olandan başka bir fiilden dolayı cezai takihata konu edilemeyeceği veya yargılanamayacağı gibi bir ceza veya tutuklama emrinin infazı için tutuklanamaz ya da başka hiçbir nedenle kişisel hürriyeti kısıtlanamaz.

Aşağıdaki haller müstesnadır:

a) Teslim Eden Tarafın buna muvafakat göstermesi halinde. Muvafakat talebi, 14 üncü maddede belirtilen belgeler ve iade edilen kişinin söz konusu suça ilişkin açıklamasını içeren tutanakla birlikte gönderilir. Muvafakat talebe konu suçun bu Anlaşma hükümlerine göre iadeye elverişli olması halinde verilir.

b) İade edilen şahsın, nihai olarak serbestisine kavuşmasını takip eden 45 gün zarfında iade edildiği Âkit tarafın topraklarını, elinde imkân olduğu halde terk etmemesi veya terk ettikten sonra buraya geri dönmesi halinde.

2. Bununla beraber Talep Eden Taraf, gerek bu şahsı ülkesinden çıkarmak gerekse zamanasının yasal etkilerini önlemek amacıyla, gıyabi yargılama yapılabilmesi de dahil olmak üzere, yasal mevzuatı çerçevesinde gerekli tüm tedbirleri alabilir.

3. Cezai takibat sırasında yüklenen suçun tanımının değişmesi halinde, iade edilen kişi hakkında ancak yeni tanımlanan suç oluşturur unsurlar itibarıyla iadeye izin veren bir suç olması durumunda cezai takibat yapılır veya ceza verilir.

Madde 23

Üçüncü Bir Devlete Tekrar İade

22 nci maddenin birinci fıkrasının (b) bendinde öngörülen durumlar dışında Talep Eden Taraf, kendisine teslim edilen ve teslimden önce işlenmiş bir suçtan dolayı üçüncü bir Devlet tarafından aranan kişiyi Talep Edilen Tarafın muvafakati olmaksızın üçüncü devlete teslim etmez. Talep Edilen Taraf 14 üncü maddenin ikinci fıkrasında belirtilen belgeleri talep edebilir.

Madde 24

Transit

1. Üçüncü bir Tarafça, bir Âkit Taraf ülkesi üzerinden diğer Akıt Taraf ülkesine iade edilmesi gereken kişinin transit geçişine, bu Anlaşma'nın aksini öngördüğü durumlar dışında, iade için gereken aynı şartlarda izin verilecektir.

2. Bir Akit Tarafın ülkesi üzerinden transit geçişe dair talep, bu Anlaşma'nın 14 üncü maddesinde belirtilen tüm bilgileri içerir.
3. Talep Edilen Taraf, ilgili kişi hakkında kendi devletinde cezai takibat yapılması ya da bu kişi hakkında infaz edilmemiş bir mahkumiyet cezasının bulunması veya transit geçişin bu Tarafın menfaatlerine zarar verebilmesi durumunda, ülkesi üzerinden transit geçiş talebini reddedebilir.
4. Ülkesi üzerinden transit geçiş gerçekleştirilen Akit Taraf, talep edilen kişinin iadesini kabul eden Tarafın muvafakati olmaksızın, transit geçişten önce işlediği suçlardan dolayı bu kişi hakkında cezai takibat yapamaz veya böyle suçlardan dolayı verilen cezayı infaz edemez.
5. Transit geçiş sırasında, Talep Edilen Taraf, nakledilen kişiyi tutuklu halde bulundurur.

Madde 25

1. Bir kişinin, iade sırasında üçüncü bir taraf ülkesinden bir Akit Taraf ülkesine, diğer bir Akit Tarafın ülkesi üzerinden hava yoluyla iniş yapmadan nakledilmesinin gerekmesi durumunda, ülkesi üzerinden uçuş gerçekleştirilecek Akit Tarafın açık onayı gerekli değildir. Talep Eden Taraf, önceden bu Anlaşma'nın 14 üncü maddesinin ikinci fıkrasında bahsi geçen belgelerden birinin bulunduğu, nakledilecek kişinin ülkesi üzerinden uçuş gerçekleştirilecek Akit Tarafın vatandaşı olmadığı ve ilgili kişi hakkında askeri ya da siyasi bir suçtan dolayı cezai takibat yapılmadığı hususlarında bu Tarafı bilgilendirir.
2. Ülkesi üzerinden uçuş gerçekleştirilecek tarafın topraklarına öngörülmeven bir iniş yapılması durumunda, bu maddenin birinci fıkrasında belirtilen bildirim, bu Anlaşma'nın 16 ncı maddesinde öngörülen geçici tutuklama talebiyle aynı etkiyi haiz olur.

BÖLÜM 4

SON HÜKÜMLER

Madde 26

Masraflar

1. Talep Edilen Tarafın ülkesinde iade sebebiyle yapılan masraflar bu Tarafça üstlenilir.
2. Transit geçiş nedeniyle oluşan masraflar Talep Eden Tarafça üstlenilir.

Madde 27

Anlaşmanın Etkisi

1. Bu Anlaşma'nın hükümleri, yürürlüğe girmesinden önce gerçekleşen olaylara ilişkin talepler için de uygulanabilir olacaktır.
2. Bu Anlaşma, Akit Tarafların çok taraflı anlaşmalardan doğan yükümlülüklerini etkilemeyecektir.

Madde 28

Yürürlüğe Giriş

İşbu Anlaşma onaya tabidir. Anlaşma, onay belgelerinin teatisinden itibaren otuz gün içerisinde yürürlüğe girecektir ve belirsiz bir süre yürürlükte kalacaktır.

Madde 29

İşbu Anlaşma'nın yürürlüğe girmesinin üzerine, Yugoslavya Sosyalist Federatif Cumhuriyeti ile Türkiye Cumhuriyeti arasındaki 17 Kasım 1973 tarihli Suçluların İadesi Sözleşmesi Türkiye Cumhuriyeti ve Sırbistan Cumhuriyeti arasında sona erer.

Madde 30

Fesih

Âkit Taraflardan her biri, diğer Tarafa altı ay öncesinden yazılı bildirimde bulunarak işbu Anlaşma'yı feshedebilir.

İşbu hükümlerin kanıtı olarak, Âkit Tarafların ilgili Bakanları işbu Anlaşma'yı imzalamışlardır.

İşbu Anlaşma Belgrad'da 5 Haziran 2013 tarihinde, Türkçe, Sırpça ve İngilizce dillerinde ve iki nüsha olarak düzenlenmiştir.

İşbu Anlaşma'nın Türkçe, Sırpça ve İngilizce metinleri esas metindir. İşbu Anlaşma'nın yorumlanmasında farklılık olması durumunda, İngilizce metin geçerli olacaktır.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ
ADINA

SIRBİSTAN CUMHURİYETİ
ADINA

Sadullah ERGİN
Adalet Bakanı

Nikola SELAKOVIĆ
Sırbistan Adalet
ve
Kamu Yönetimi Bakanı

[TRANSLATION – TRADUCTION]

ACCORD D'EXTRADITION ENTRE LA RÉPUBLIQUE TURQUE ET LA
RÉPUBLIQUE DE SERBIE

PRÉAMBULE

La République turque et la République de Serbie (ci-après dénommées les « Parties contractantes »),

Tenant compte du désir de participation active au processus de coopération en Europe,

Aspirant à développer et à renforcer davantage la relation bilatérale dans l'esprit d'amitié et de coopération en matière d'extradition qui lie les deux pays,

Sont convenues de ce qui suit :

CHAPITRE PREMIER. PRINCIPES GÉNÉRAUX

Article premier. Obligation d'extrader

1. Les Parties contractantes s'engagent à se remettre mutuellement, conformément aux dispositions et aux conditions énoncées dans le présent Accord, toute personne que les autorités compétentes de la Partie requérante poursuivent pour une infraction ou recherchent en vue de l'exécution d'une condamnation ou d'une ordonnance de mise en détention provisoire.

2. Aux fins du présent Accord, le terme « ordonnance de mise en détention provisoire » désigne toute ordonnance impliquant une privation de liberté prononcée par un tribunal pénal en complément ou au lieu d'une peine de prison.

Article 2. Infractions donnant lieu à extradition

1. L'extradition est accordée au titre des infractions passibles de privation de liberté conformément à la législation de la Partie requérante et de la Partie requise ou faisant l'objet d'une ordonnance de mise en détention provisoire d'une durée maximale d'au moins un an ou passibles d'une peine plus sévère.

2. Si un verdict de culpabilité et une peine de prison ont été prononcés ou si une ordonnance de mise en détention provisoire a été émise sur le territoire de la Partie requérante, la peine prononcée doit être d'une durée d'au moins six mois.

Article 3. Infractions politiques

1. L'extradition n'est pas accordée si la Partie requise considère l'infraction au titre de laquelle elle est demandée comme une infraction politique ou comme une infraction relative à un infraction politique.

2. La même règle s'applique si la Partie requise a de sérieux motifs de penser qu'une demande d'extradition au titre d'une infraction pénale ordinaire a été présentée en vue de poursuivre ou de punir une personne en raison de sa race, de sa religion, de sa nationalité ou de ses opinions politiques ou que la situation de cette personne risque d'être compromise pour l'une ou l'autre de ces raisons.

3. L'assassinat ou la tentative d'assassinat d'un chef d'État ou d'un membre de sa famille n'est pas considéré comme une infraction politique aux fins du présent Accord.

4. Le présent article n'affecte en rien les obligations que les Parties contractantes ont pu ou pourront contracter au titre de tout autre Accord international multilatéral.

Article 4. Infractions militaires

Le présent Accord ne s'applique pas à l'extradition au titre d'infractions militaires qui ne constituent pas des infractions de droit pénal ordinaire.

Article 5. Infractions fiscales

1. En ce qui concerne les infractions relatives aux impôts, aux charges, aux douanes et au change, l'extradition a lieu entre les Parties contractantes conformément aux dispositions du présent Accord si l'infraction, conformément à la législation de la Partie requise, correspond à une infraction de même nature.

2. L'extradition ne peut être refusée au motif que la législation de la Partie requise n'impose pas le même type d'impôt ou de charge ou ne comporte pas le même type de réglementation en matière d'impôts, de charges, de douanes ou de change que la législation de la Partie requérante.

Article 6. Extradition de ressortissants

1. a) Chacune des Parties contractantes n'extrade pas ses ressortissants.

b) La nationalité est déterminée au moment de la décision relative à l'extradition.

Néanmoins, si la personne réclamée est initialement reconnue comme ressortissant de la Partie requise au cours de la période écoulée entre le moment de la décision et le moment envisagé pour la remise, la Partie requise peut se prévaloir de la disposition énoncée à l'alinéa a) du présent article.

2. Dans les cas visés au paragraphe 1 du présent article, la Partie requise peut, si la Partie requérante en fait la demande, soumettre le dossier à ses autorités compétentes afin que des poursuites judiciaires soient engagées si elles sont jugées appropriées. À cette fin, les documents, les renseignements et les éléments de preuves relatifs à l'infraction sont transmis sans frais par les moyens énoncés au paragraphe 1 de l'article 14. La Partie requérante est informée de l'aboutissement de la demande.

Article 7. Lieu de commission

1. La Partie requise peut refuser d'extrader une personne réclamée au titre d'une infraction considérée par sa législation comme ayant été commise en tout ou en partie sur son territoire ou en un lieu assimilé à son territoire.

2. Si l'infraction au titre de laquelle l'extradition est demandée a été commise en dehors du territoire de la Partie requérante, l'extradition ne peut être refusée que si la législation de la Partie requise n'autorise pas les poursuites pour la même catégorie d'infraction lorsque celle-ci est commise en dehors de son territoire ou n'autorise pas l'extradition au titre de l'infraction concernée.

Article 8. Poursuites en attente pour les mêmes infractions

La Partie requise peut refuser d'extrader une personne réclamée si celle-ci est poursuivie par les autorités compétentes de ladite Partie contractante pour l'infraction ou les infractions au titre desquelles l'extradition est demandée.

Article 9. Ne bis in idem [autorité de la chose jugée]

L'extradition n'est pas accordée si les autorités compétentes de la Partie requise ont rendu un jugement définitif à l'encontre de la personne réclamée en ce qui concerne l'infraction ou les infractions au titre desquelles l'extradition est demandée. L'extradition peut être refusée si les autorités compétentes de la Partie requise ont décidé soit de ne pas engager de poursuites, soit de mettre fin à des poursuites engagées pour la même infraction ou les mêmes infractions.

Article 10. Prescription légale

L'extradition n'est pas accordée si la personne réclamée, conformément à la législation de la Partie requérante ou de la Partie requise, ne peut être punie ou poursuivie par suite de prescription légale.

Article 11. Peine de mort

Si l'infraction au titre de laquelle l'extradition est demandée est passible de la peine de mort conformément à la législation de la Partie requérante, et si la peine de mort n'est pas prévue par la législation de la Partie requise pour cette infraction ou n'est pas ordinairement exécutée, l'extradition est refusée à moins que la Partie requérante ne donne l'assurance, jugée suffisante par la Partie requise, que la peine de mort ne sera pas exécutée.

Article 12. Jugement par contumace

1. Si une Partie contractante demande l'extradition d'une personne aux fins de l'exécution d'une peine ou d'une ordonnance de mise en détention provisoire imposée par une décision prise à l'encontre de cette personne par contumace, la Partie requise peut refuser l'extradition à cette fin si elle pense que la procédure ayant donné lieu au jugement n'a pas respecté les droits minimaux de la défense reconnus comme dus à toute personne accusée d'avoir commis une infraction pénale. Toutefois, l'extradition est accordée si la Partie requérante donne une assurance jugée suffisante en vue de garantir à la personne réclamée le droit à un nouveau procès garantissant les droits de la défense. Cette décision autorise la Partie requérante à exécuter le jugement en question si la personne condamnée ne s'y oppose pas ou, si elle s'y oppose, à poursuivre la personne extradée.

2. Si la Partie requise informe la personne dont l'extradition a été requise du jugement prononcé à son encontre par contumace, la Partie requérante ne considère pas cette communication comme une notification formelle aux fins de la procédure pénale de ladite Partie contractante.

Article 13. Amnistie ou grâce

L'extradition n'est pas accordée pour une infraction au titre de laquelle une amnistie ou une grâce a été prononcée par la Partie requise et pour laquelle cette Partie avait la compétence d'engager des poursuites conformément à son propre droit pénal.

CHAPITRE 2. PROCÉDURE DE REMISE

Article 14. Demande d'extradition et pièces justificatives

1. La demande d'extradition est adressée par écrit par le Ministère de la justice de la Partie requérante au Ministère de la justice de la Partie requise. Néanmoins, les communications par la voie diplomatique peuvent être acceptées.

2. La demande d'extradition est appuyée par :

- a) l'original ou la copie authentifiée de la déclaration de culpabilité et de la sentence ou de l'ordonnance de mise en détention provisoire immédiatement exécutoire ou du mandat d'amener ou autre injonction ayant le même effet, délivrés conformément à la procédure énoncée dans la législation de la Partie requérante ;
- b) une déclaration des infractions au titre desquelles l'extradition est demandée, la date et le lieu de leur commission, leur description juridique et une référence aux dispositions juridiques applicables aussi précise que possible ;
- c) un exemplaire des dispositions juridiques pertinentes ; lorsque cela n'est pas possible, une déclaration de la législation pertinente et un signalement aussi précis que possible de la personne réclamée, accompagné de tous les renseignements susceptibles de faciliter l'établissement de son identité et de sa nationalité.

3. Les demandes d'extradition et les pièces justificatives à l'appui sont soumises dans la langue de la Partie requérante et accompagnées de traductions certifiées dans la langue de la Partie requise.

Article 15. Renseignements complémentaires

Si les renseignements communiqués par la Partie requérante s'avèrent insuffisants pour permettre à la Partie requise de prendre une décision conformément au présent Accord, celle-ci peut demander des renseignements complémentaires et établir le délai dans lequel elle les reçoit.

Article 16. Arrestation provisoire

1. En cas d'urgence, la Partie requérante peut demander l'arrestation provisoire de la personne réclamée. La Partie requise statue sur la question conformément à sa législation.

2. La demande d'arrestation provisoire indique que l'une des pièces justificatives visées à l'alinéa a) du paragraphe 2 de l'article 14 existe et qu'elle est destinée à envoyer une demande d'extradition. Elle précise également l'infraction pénale au titre de laquelle l'extradition est demandée ainsi que le moment et le lieu où ladite infraction a été commise et donne, dans la mesure du possible, un signalement de la personne réclamée.

3. Une demande d'arrestation provisoire est soumise par écrit, par fax ou par toute autre voie permettant de fournir une déposition écrite, soit par l'intermédiaire des ministères de la justice des deux Parties contractantes, soit par la voie diplomatique. La Partie requérante est informée sans délai de l'aboutissement de la demande.

4. En cas d'urgence, les autorités compétentes des Parties contractantes peuvent également envoyer la demande d'arrestation provisoire par l'intermédiaire de l'Organisation internationale de police criminelle (INTERPOL).

5. Il peut être mis fin à la détention provisoire si, dans un délai de quarante jours à compter de l'arrestation, la Partie requise n'a pas reçu la demande d'extradition et les pièces justificatives visées à l'article 14. La détention provisoire ne peut en aucun cas se prolonger au-delà de soixante jours à compter de la date de l'arrestation. La possibilité de libération provisoire à tout moment n'est pas exclue, mais la Partie requise prend toutes les mesures qu'elle juge nécessaires afin d'empêcher la fuite de la personne réclamée.

6. La mise en liberté ne s'oppose pas à une nouvelle arrestation et à l'extradition si la demande d'extradition est reçue ultérieurement.

Article 17. Demandes concurrentes

Si l'extradition est demandée par une Partie contractante et par un autre État ou plusieurs autres États, soit au titre de la même infraction, soit au titre d'infractions différentes, la Partie requise statue en tenant compte de toutes les circonstances et en particulier de la gravité relative des infractions, du lieu où elles ont été commises, des dates respectives des demandes, de la nationalité de la personne réclamée et de la possibilité d'une extradition ultérieure vers un autre État.

Article 18. Remise de la personne à extraditer

1. La Partie requise informe la Partie requérante par les voies visées au paragraphe 1 de l'article 14 de sa décision en ce qui concerne l'extradition.

2. Tout refus partiel ou total est motivé.

3. Si la demande est acceptée, la Partie requérante est informée du lieu et de la date de la remise de la personne réclamée à extraditer et de la durée de sa détention en vue de sa remise.

4. Sous réserve des dispositions énoncées au paragraphe 5 du présent article, si la personne réclamée n'est pas prise en charge à la date fixée, elle peut être remise en liberté à l'expiration d'un délai de trente jours. La Partie requise peut refuser d'extraditer cette personne pour la même infraction.

5. En cas de force majeure empêchant la remise ou le retrait de la personne à extraditer, la Partie contractante concernée en informe l'autre Partie contractante. Les Parties contractantes conviennent d'une nouvelle date de remise et les dispositions du paragraphe 4 du présent article s'appliquent.

Article 19. Remise reportée ou conditionnelle

1. La Partie requise peut, après avoir statué sur la demande d'extradition, ajourner la remise de la personne réclamée afin d'engager des procédures contre cette personne ou, si la personne a déjà été condamnée, afin de purger sur le territoire de cette Partie la peine infligée pour une autre infraction que celle au titre de laquelle l'extradition est demandée.

2. La Partie requise peut, au lieu de différer la remise, remettre temporairement la personne réclamée à la Partie requérante conformément aux conditions déterminées d'un commun accord entre les Parties contractantes.

Article 20. Remise d'objets

1. La Partie requise peut, dans la mesure permise par sa législation et si la Partie requérante le demande, saisir et remettre des objets :

- a) qui peuvent être requis en tant qu'éléments de preuve ;
- b) qui ont été acquis des suites de l'infraction et qui, au moment de l'arrestation, ont été trouvés en la possession de la personne réclamée ou découverts par la suite.

2. Les objets visés au paragraphe 1 du présent article sont remis même si l'extradition déjà accordée ne peut avoir lieu par suite du décès ou de l'évasion de la personne réclamée.

3. Si lesdits objets sont susceptibles d'être saisis ou confisqués sur le territoire de la Partie requise, celle-ci peut, dans le cadre d'une procédure pénale en cours, les conserver ou les remettre temporairement à la condition qu'ils lui soient restitués.

4. Les droits de la Partie requise ou des tierces parties concernant lesdits objets sont respectés. Si de tels droits existent, les objets sont restitués sans frais à la Partie requise aussi rapidement que possible après le procès.

Article 21. Procédure

Sauf disposition contraire du présent Accord, la procédure relative à l'extradition et à l'arrestation provisoire est régie uniquement par la législation de la Partie requise.

CHAPITRE 3. EFFETS DE LA REMISE

Article 22. Règle d'exception

1. Une personne extradée n'est ni poursuivie, ni jugée, ni détenue en vue de l'exécution d'une peine ou d'une ordonnance de mise en détention provisoire, ni soumise à toute autre restriction de sa liberté individuelle pour une infraction commise avant sa remise autre que celle au titre de laquelle elle a été extradée, sauf dans les cas suivants :

- a) lorsque la Partie contractante qui remet la personne y consent ; une demande de consentement est soumise accompagnée des pièces justificatives visées à l'article 14 et d'un procès-verbal de toute déclaration faite par la personne extradée au sujet de l'infraction concernée ; le consentement est donné si l'infraction au titre de laquelle

il est demandé donne elle-même lieu à extradition conformément aux dispositions du présent Accord ;

- b) si la personne, ayant eu l'opportunité de quitter le territoire de la Partie contractante à laquelle elle a été remise, ne l'a pas fait dans un délai de quarante-cinq jours à compter de sa libération définitive, ou est retournée sur ce territoire après l'avoir quitté.

2. Toutefois, la Partie requérante peut prendre les mesures nécessaires pour renvoyer la personne de son territoire ou les mesures nécessaires conformément à sa législation, y compris le recours à une procédure par défaut, en vue de prévenir les effets juridiques de la prescription.

3. Si la description de l'infraction invoquée est modifiée au cours de la procédure, la personne extradée ne peut être poursuivie ou condamnée que dans la mesure où les éléments constitutifs de l'infraction telle que nouvellement décrite en font une infraction donnant lieu à extradition.

Article 23. Réextradition vers un État tiers

Sous réserve des dispositions de l'alinéa b) du paragraphe 1 de l'article 22, la Partie requérante ne remet pas à un État tiers, sans le consentement de la Partie requise, une personne extradée vers la Partie requérante et réclamée par ledit État tiers au titre d'infractions commises avant sa remise. La Partie requise peut exiger la présentation des pièces justificatives visées au paragraphe 2 de l'article 14.

Article 24. Transit

1. Le transit d'une personne devant être extradée par une tierce partie vers l'une des Parties contractantes en transit sur le territoire de l'autre Partie contractante est accordé, sauf disposition contraire du présent Accord, dans les mêmes conditions que l'extradition.

2. La demande de transit à travers le territoire d'une Partie contractante contient tous les renseignements visés à l'article 14 du présent Accord.

3. La Partie requise peut refuser la demande de transit à travers son territoire si un procès pénal est en cours dans cet État à l'encontre de la personne en question, si une condamnation a été prononcée à son encontre qui n'a pas été exécutée, ou si le transit risque de léser les intérêts de cette Partie.

4. La Partie contractante sur le territoire de laquelle le transit est effectué ne doit pas poursuivre cette personne ni exécuter de peine pénale pour les infractions commises avant le transit sans le consentement de la Partie qui a accordé l'extradition de la personne recherchée.

5. Au cours du transit, la Partie requise maintient la personne transférée en détention.

Article 25

1. Si, au cours de l'extradition, il est nécessaire de transporter une personne du territoire d'une tierce partie vers le territoire d'une Partie contractante par transport aérien par-dessus le territoire d'une autre Partie contractante sans y atterrir, le consentement explicite de la Partie au-dessus du territoire de laquelle le vol est effectué n'est pas nécessaire. La Partie requérante notifie

préalablement ladite Partie de l'existence de l'une des pièces justificatives visées au paragraphe 2 de l'article 14 du présent Accord, et du fait que la personne transportée n'est pas un citoyen de la Partie contractante au-dessus du territoire de laquelle le vol est effectué et que la personne concernée n'est pas poursuivie pour une infraction militaire ou pour un délit politique.

2. En cas d'atterrissage imprévu sur le territoire de la Partie au-dessus du territoire de laquelle le vol est effectué, la notification visée au paragraphe 1 du présent article a le même effet que la demande d'arrestation provisoire visée à l'article 16 du présent Accord.

CHAPITRE 4. DISPOSITIONS FINALES

Article 26. Dépenses

1. Les dépenses engagées sur le territoire de la Partie requise en raison de l'extradition sont prises en charge par cette Partie.

2. Les dépenses engagées en raison du transit sont prises en charge par la Partie requérante.

Article 27. Champ d'application des effets

1. Les dispositions du présent Accord s'appliquent également aux demandes concernant des dossiers dont les faits se sont produits avant son entrée en vigueur.

2. Le présent Accord n'affecte en rien les responsabilités des Parties contractantes découlant d'accords multilatéraux.

Article 28. Entrée en vigueur

Le présent Accord est soumis à ratification. Il entre en vigueur trente jours après l'échange des instruments de ratification par la voie diplomatique et reste en vigueur pour une durée indéterminée.

Article 29

À compter de l'entrée en vigueur du présent Accord, la Convention relative à l'extradition entre la République socialiste fédérative de Yougoslavie et la République turque du 17 novembre 1973 cesse de s'appliquer entre la République turque et la République de Serbie.

Article 30. Dénonciation

Chacune des Parties contractantes peut dénoncer le présent Accord en adressant à l'autre Partie contractante un préavis écrit de six mois.

EN FOI DE QUOI, les ministres respectifs des Parties contractantes signent le présent Accord.

FAIT à Belgrade le 5 juin 2013 en double exemplaire en langues turque, serbe et anglaise.

Les textes turc, serbe et anglais du présent Accord font également foi. En cas de divergence d'interprétation, le texte anglais prévaut.

Pour la République turque :

SADULLAH ERGÍN
ministre de la justice

Pour la République de Serbie :

NIKOLA SELAKOVIC
ministre de la justice et de l'administration publique